

ВІЙНА

«Якщо війна – мені не треба хлопчика»: як пологові Києва приймають життя під ударами «Шахедів»

Ігор Шевчук

12 жовтня 2026, 13:54

Віталій Іщук, його дружина Юлія і їхній новонароджений син. Київ, 2 вересня 2026 року

В умовах постійних повітряних атак і нальотів дронів київські пологові будинки продовжують свою роботу. Майбутні матері змушені спускатися в підвали під час сирен, а лікарям часто доводиться приймати пологи під звуки вибухів. Як кияни готуються до появи дітей під час війни – у матеріалі телевізійної та онлайн-мережі [«Настоящее время»](#) (створена Радіо Свобода для російськомовної аудиторії).

Альона Богатиренко тримає на руках свою новонароджену доньку. Дівчинка з'явилася на світ у київському пологовому будинку №2, коли лунала сирена, а місто атакували російські безпілотики.

Альона Богатиренко народжує донечку, поруч – її чоловік Павло та медперсонал, Київ, 2 вересня 2026 року

«У тривогу народила. Але вже що. Зараз такі тривоги непередбачувані. Це взагалі ненормально, але... якось звикаєш. У пріоритеті стають зовсім інші речі. Вже на це якось не дивишся. Головне – безпека маленької була», – ділиться породілля.

Альона Богатиренко народила донечку, поруч – її чоловік Павло, Київ, 2 вересня 2026 року

Чоловік Альони **Павло** згадує, як вони збиралися в пологовий будинок: «Шахеди» над нами літали. Але ми буденними речами займалися, просто збиралися спокійно. Я розумів, що чим ближче до дати, тим і в місті все небезпечніше ставало: обстріли все частішали. Але, Слава Богу, що все добре».

Альона Богатиренко з донечкою, Київ, 2 вересня 2026 року

Для військовослужбовця **Віталія Іщука** та його дружини **Юлії** шлях до лікарні виявився не менш складним. Пологи були позаплановими – під час нічного обстрілу міста.

Юлія Івашук народжує сина, Київ, 2 вересня 2026 року

«О третій годині ночі відійшли води, а у нас нічого не зібрано, нічого не готово, – згадує киянин. – Вона кіпішує, панікує... Якраз тоді обстріли були... Але нічого, викликали «швидку», приїхали і все добре. Нам ще через те, що там «Нову пошту», «Розетку» розбомбили, половина посилок не поприходила. Тому приїхали сюди, все на ходу збирали. Почали народжувати, а потім тривога почалася».

Юлія Івашук народила сина, Київ, 2 вересня 2026 року

За його словами, з появою малюка вони планують переїжджати кудись, «щоб було якесь укриття краще, а не підвал у школі чи в магазині».

Під час зйомки в Києві знову починається чергова повітряна тривога. Персонал, пацієнтки та відвідувачі пологового будинку повинні спуститися в обладнаний під переховування підвал. Але укриття є не скрізь.

«В укритті все ж безпечніше, тому що не в усіх пологових будинках і пологових залах є укриття. Добре, що тут воно є. Ми були в іншому, і там його не було, на жаль», – ділиться вагітна **Анастасія Вашко**.

Анастасія Вашко із чоловіком в укритті пологового будинку, Київ, 2 вересня 2026 року

Війна і життя в умовах стресу впливають на рівень народжуваності, впевнена інша вагітна **Юлія Кухар**. Вона готується стати мамою втретє і помічає: «П'ять дівчаток на відділення. Мені здається, це дуже мало. Ніхто не хоче народжувати».

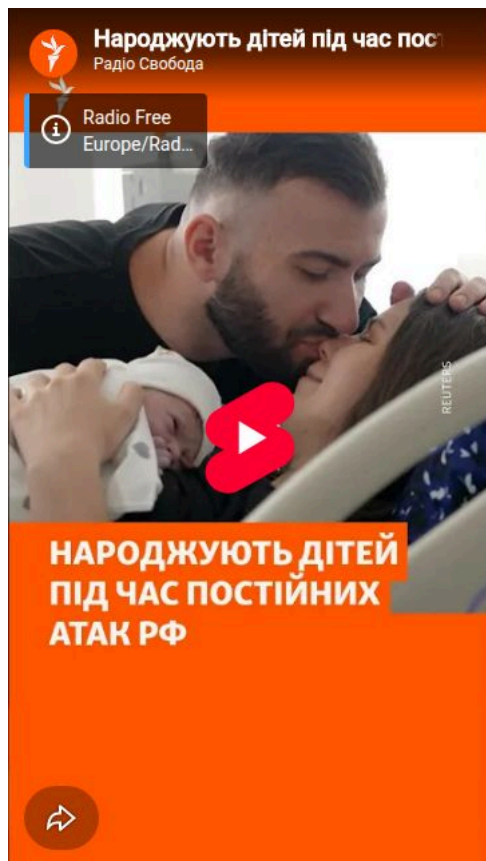

Юлія Кухар чекає на третє дитя: «Хотіли хлопчика. Але, я дивлюся, якщо війна, то мені хлопчик не потрібен. Хай уже будуть дівчатка»

За її словами, відчуття безпеки зникло настільки, що змінило навіть ставлення до статі майбутньої дитини. «Хотіли хлопчика. Але, я дивлюся, якщо війна – то мені не треба хлопчика. Хай уже будуть дівчатка», – каже вона.

Майбутні та новоспечені батьки зізнаються, що через постійні удари армії Росії думки про майбутню зиму лякають їх більше, ніж самі повітряні атаки.

«У мене ніколи не було бажання виїжджати за кордон і зараз тим паче: у нас тут уся наша сім'я, тому ні. Думаємо щодо того, щоб узимку кудись виїжджати, але будемо дивитися за обставинами. Тому що з того, що пророкують, з маленькою дитиною буде дуже важко», – прогнозує Альона Богатиренко.

У масштабах України система охорони здоров'я зазнає великих втрат. За даними місцевої влади, від початку повномасштабного вторгнення були пошкоджені або знищені майже дві тисячі сімсот об'єктів медичної інфраструктури.

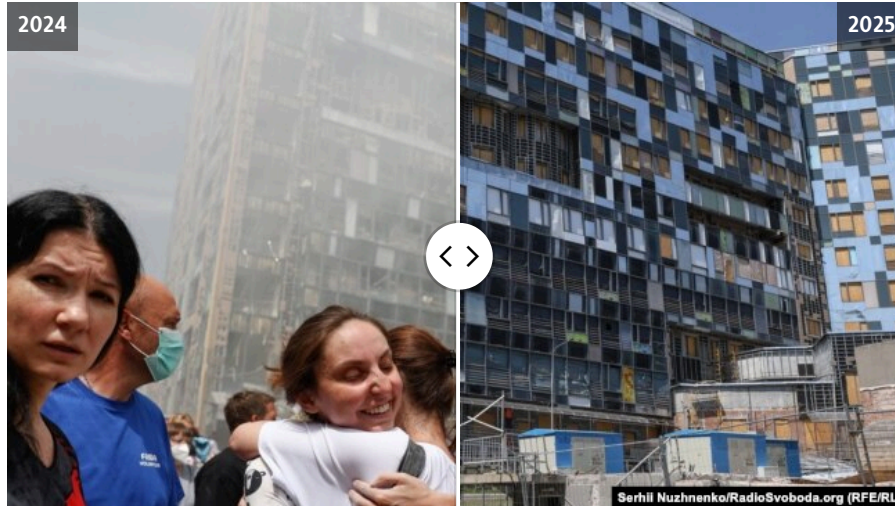
↓ ЗАВАНТАЖИТИ ↓

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Свою ракету не чуєш»: як лікарі працюють під КАБами та після власних поранень

«Охматдит» в день атаки і зараз. Що змінилося за рік, який минув після обстрілу (слайдер)

1/8 Новий корпус лікарні «Охматдит», пошкоджений внаслідок обстрілу, в день атаки та рік по тому. Активно відновлювати медзаклад почали у червні 2025 року.

Відбудова фінансується виключно благодійними коштами, зібраними прицільно під це. Додаткове державне фінансування також передбачене у випадку потреби, але, за словами міністра охорони здоров'я України Віктора Ляшка, наразі необхідності залучення бюджетних грошей у МОЗ не бачать

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Прилетіло прямо у палату». Росія системно і цілеспрямовано атакує лікарні України: факти

Україна

Суспільство

Війна